

Nu vei afla nicicând...

Mihaela Manole

Nu vei afla nicicând
Ce haos adunat în chin
A fost în gând răsunet
Eliberat de zâmbet,
Ascuns de vorba sinceră și simplă,
Tu ai văzut fațada îndelung clădită.
Curaj să fi avut să intri
În încăperi.
Jos, la parter, e-o cameră roz,
Pe-alocuri cenușie.
Mai sus culorile-s mai clare
Și încăperile mai pline
De amintiri, trăiri.
Iar unele sunt goale, întunecate
Te copleșesc.
Sus, la mansardă
Evident fără acoperiș
E-un pat
Să pot privi la cerul înstelat
Cu sufletu-mpăcat.